

БЛАГОВѢСТНИК

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПÔДК. РУСИНОВ

РОЧНИК XIV.

РОК 1934.

ЧИСЛО 5.

МАЙ

Дай Господи Однoсть Церков
(Св. Йосафат)

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ В УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

Важне для Впр. 00. Духовників

Вже вийшов III. том „Популярні катехитичні проповіди“ о. Павла Швилинского.

Про Божу Благодать і св. Тайни. Сей підручник єсть одиноким в своєм родѣ и не повинен хибувати нѣ в одній бібліотець священика.

Сторон 272. Цѣна Кч. 16, з почтою Кч 18. Печатається

IV. том того ж автора

„Про праведність христіянську і про послідні річи.“

Вийшла нова брошурка:

МАЛЫЙ ПѢСЕННИКЪ ЦЕРКОВНЫЙ

(безъ нотъ) сторонъ 64, содержить 11 пѣсень до Найсв. Сердця Іисусового, 3 до Страстей Христовыхъ, 19 до Пресв. Богородицѣ и 3 до Св. Угод. Божихъ.

Цѣна 2 Кч., зъ почтою 2 50. Кч.

Почитатель Марії купуйте нову книжку!

НАСЛІДУВАННЯ МАРІЇ.

Аск. Бібліотека Книга II.

Въ той книжочцѣ знайдете прекраснѣ науки, якъ сама Преч. Дѣва Марія дає тымъ, котрѣ є люблять и хочуть Її вѣрно служити.

Сеся книжочка бôльше насъ потрафить научити, якъ великъ товстъ книги. Хто є перечитає, певно загрѣє свое серце до любови до Царицѣ неба, а особливо набере христіянського духа.

Книжочка має 128 стр., а коштує лише 3.50 Кч. Зъ почт. 4 Кч.

При замовленю адресуйте такъ:

Видавництво 00. Василіанъ въ Ужгородъ, ул. Раковця 54.

Число 5.

Май

Роцник XIV

БЛАГОВѢСТНИК

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНОВ

Редакція, адміністрація, експед.
Видавництво Чина св. Василія В.
в Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Виходить 1-го кожного мѣсяця

Вôдвѣчат. Редактор:
о. Теофан Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлий рôк 10 Кч.
за границею 17 Кч.; Одно чис-
ло 1 Кч. Виходить 1-го кожного
мѣсяця

Марія Матерю Церкви.

В дорозѣ на гору оливну питались були ученики Спасителя, чи тепер устроїть царство Боже. Що до часу Спаситель не дав жадноѣ вôдповѣди, приказав лише поїстити в мѣстѣ и очѣкувати приходу св. Духа. Сим царством Божим була св. Церковь. Христос є оснував и уладив, але ввести в жите и дѣяльнѣсть, сю важну задачу позоставив св. Духови. Дух св. мав як раз таким чином выявити свѣтови свое Божество и свое вôдношеня до церкви, яко є правитель. Так Христос, оповѣстивши цѣлу Пресв. Тройцю, означив також Єї участь в дѣлѣ нашого вôдкупленя. Отець дає нам Сына, Сын и Отець св. Духа, а Дух св. вôддає нам в св. церкви себе самого, а з собою все, що Христос узискав для нашего спасеня.

Апостолы позостали в Єрусалимѣ и в личности з Марію, Матерю Ісуса, з учениками и святыми невѣстами тревали однодушно в покорной та ревнѣй молитвѣ о прихôд св. Духа. В кônци девятого дня коло девятої години рано, пронѣсся над вечерником, в котрому були збрані Христовѣ ученики, шум и гук начебы вôд бурѣ

и появилися полумѣнѣ огники та спустилися на голову каждого з присутнїх. Се був Дух св., що в видѣ огненних языков зойшов тодѣ з неба. Наслѣдок був чудесний. Апостолы, а через них и в них церков выступила сейчас явно перед народом, що тымчасом позбѣгався. Величнѣ силы и ласки, що дрѣмали були в церкви, почали дѣйствовать; отсє в сю мить навернулось колька тисячов народу. Вѣдтак силы сѣ и ласки крылами св. Духа полетѣли в коротком часѣ всю у землю и обновили лице цѣлого сьвѣта.

Також на Марію зойшов Дух св. Нѣхто з помѣж зѣбраних не приготовлявся на Єго приход з такою ревностю, як вона, и тому нѣхто другий не дѣстав св. Духа в такої повнотѣ, як Марія, и через нѣкого другого не удѣлювався вони іншим так щедро, як через Нєї. Приход св. Духа був для Марії новим, особливим часом ласк. Апостолом надѣлив Дух св. ласками ѹ дарованнями головно задля поучуваня, управи и розширювання церкви. У Марії зложив вони цѣле бogaцтво ласк передовсѣм для Єї власного внутрѣшнього освячення, а вѣдтак для Єї особлившої, выимкової дѣяльности внутр церкви; а зложив у Нєї засоби ласк у таком подостатку, щоби могла успѣшно вѣдповѣсти сїй своїй подвойнїй задачї. Не дармо наводить св. Письмо помѣж присутнїми у вечернику Марію яко „Матѣр Исуса.“ Тодѣшна присутність Божої Матери мѣж першою христіянською громадою є вельми знаменна и прообразна для Єї вѣдносин до церкви и дѣяльности в нїй через цѣлый прочий час Єї туземного побуту.

Спаситель мав дѣйстнє, справжне, а також мѣстичне таинственне тѣло; сим тѣлом таинственным є св. Церков. Оба сї тѣла належать до себе и є невѣддѣльнѣ вѣд цѣлости особи Христа Спасителя. Як проте Марія є дѣйстно Матерю церкви. Приход св. Духа можна назвати хвилюю народин церкви, о скольки ся выступила тодѣ явно на зовнї и зачала свою дѣяльність; тому Марія є при-

сутною при сѣй подіѣ яко Мати церкви, так, як колись була присутною при яслях вифлеемських яко, Мати Спасителя. Бути матерю церкви, отсе задача, яку мала Вона сповняти аж до конця свого дочасного житя и в небѣ у вѣчности.

Як Чернець выганяв діявола (Правдива подія.)

В р. 1927. сталася слѣдуюча подія в півночній Америцѣ в мѣстѣ Earling. О. Теофіль монах капуцин просить мѣсцевого пароха о позоленя прогнати діявола з одної невѣсти в якому монастири жѣночом.

Вже знову дѣло з діяволом — відповѣдає парох, — Вы вже часто проганяли діявола, такъ случаѣ не рѣдкѣ!

Так! — Ся невѣста буває доситьдалеко від нас, длятого сюди привозимо, щобы не робити великого розголосу.

Парох звѣстив о тѣм дѣлѣ свого єпископа, котрый з тым серіозним питаням звертається до пароха: Вы згодилися, чи подумали, що се значить?

Не дуже радо дав згоду — бо не люблю незвичайности, але о. Теофіль так дуже просив мене, що я не мôг опертися.

Звертаю Вашу увагу — каже єпископ, — що будете мати неприємности. З свого досвѣду запевняю Вас, що діявол помститься на Вас, тому що ви подали помочну руку в тѣм дѣлѣ.

Таке страшне може не буде. Впрочом я знаходжуся в руках Божих. Діявол може пошкодити оскільки Бог позволить.

О. Теофіль обзнакоює пароха з невѣстою, з котрої малосябы выгнати діявола: Та жінка 40-лѣтна незамужна; в роках дѣтина-чих побожно поводилася, часто приступала до св. Тайн. В чотиринадцятому роцѣ житя дивнѣ явища виступили в нѣй. Хотѣла молитися, до церкви йти, приступати до св. Тайн, але відчуvalа, що якась сила спинювала єї. Часом єй видавалося, що чує в своїм нутрѣ голосы, якѣ заохочували єї до всякого поганого дѣла, вели єї в розп'яку.

Бѣдне сотворення гадало, що вже пропало безнадѣйно. Часто бажала кропильницѣ з священою водою порозбивати, священиков подусити, церкви повалити.

Довгими лѣтами лѣкарї, славнѣ докторы уздоровлювали єї, але без вислѣдків. Тогда св. Церков взяла в свою опѣку ту нещас-

ливу. Скоро переконалися, що тут сила позагробова дѣлає. Дѣвчина говорила такими языками, яких нѣколи не чула. Розумѣла, коли священик благословив ъй, а се страшно розлючувало дѣвчину; вѣдчала, що предмети ъй подаванъ є поблагословленъ, або скропленъ свящею водою. Рѣчи не поблагословленъ, свѣтскѣ лишили є є в спокою.

І так дѣвчина дойшла до 40-року житя. Дѣло стало ясним: діявол опанував дѣвчину, вона не була свѣдома сего.

Настав день, в котрому мали вигнати діявола з неї. Окрем пароха, рѣдко сестри та монахинь нѣхто не знав о тѣм дѣлѣ. Але діявол не чекав бездѣльно, щоб його прогнали. Дѣвчина хотій згодилася на се, так розлютилася на машинѣ, що хотѣла роздерти всѣх тих, котрѣ чекали на неї.

По умовѣ парох мав привезти своїм автом о. Теофіла до „Earling.“ Се авто, котре до теперъ знаменито, без хиби гнало, в тѣм часѣ по просту не хотѣло ъхати. Двѣ години познѣйше приїхало на мѣсце. Парох не чудувався з того.

Отче Теофіле! я дивувавбися, колиб вѣсно йшло гладко. Діявол не спить. Цѣлый час за Вас молився. Будьте приготованъ на страшнѣйшѣ рѣчи!

В конці добилися до монастиря сестер монахинь, в яком забажали вигнати діявола. Надойшов час вечери. Сестри понесли ъсти дѣвчинѣ, але з осторожности покропили ъду свячену водою. Дѣвчина пчихала як кот. Треба було принести другу ъду не поблагословлену. Непомильно познавала предметы благословенъ.

Завитав день рѣшаючий. Дѣвчину положили на желѣзну постѣль. Коло неї стояло пару моцных сестер, щоб здергати дѣвчину, наколибы вона напала на о. Теофіла. По вступных молитвах дѣвчина стратила притомнѣсть, очи замкнула так сильно, що не мож було нѣяким способом отворити.

Ледвы, що о. Теофіль почав в имени Пресв. Тройць виганяти діявола, діявол порушився. Дѣвчина высмикнулася з рук сестер монахинь, піднеслася вгору та зависла нагло над дверми, руками вчепилася стѣни. Всѣ перестрашилися, лише о. Теофіль кричить з холоднокровностю: знесѣть є! положѣть є на постѣль!

Насилу стягнули є. Сестри тепер ще сильнѣйше тримали. О. Теофіль дальше молиться, виганяє діявола. Нагло страшний вереск дався чути, так що люде повыбѣгали на улицю та безрадно звѣдалися: що сталося? Чи убили когось в монастирѣ: Так не кричить навѣть безрога, коли є забивають. (Дальше буде!)

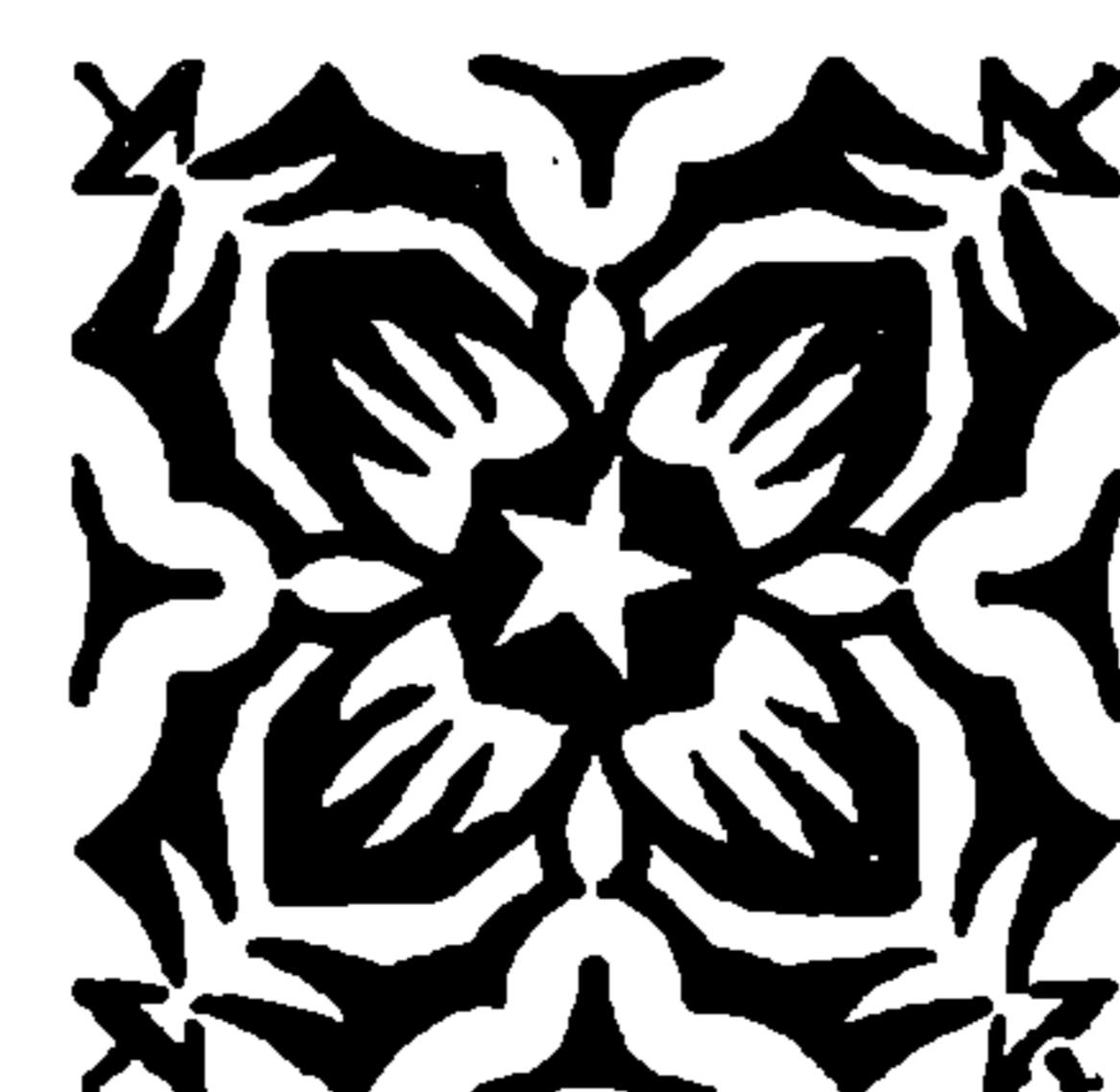
Маріс Дъво Царице мая

Маріс Дъво, Царице мая,
Тобъ несемо в жерть любов,
А Ты заступиш всъх, Все благая,
Хто только прийде пôд Твой покров.

У Тебе помôч, Ты нам надъя,
Ты охорона для нас усьх,
Як нас придавить вражса затія,
Наставитъ стъти злоба и гръх.

Всеблага Мати Бога живого,
Тебе благаем в сей мъсяць май,
Встався за нами у Сына Своего
За нас всъх бъдных, за рôдный край.

Як върнъ дъти, Царице мая,
Тобъ ми зложим в жерть любов;
Ты пригорни нас всъх, Всеблагая.
Пôд Свою милость, ласки покров.

И. Чекан боюслов Прага:

Акафтист Благовѣщеню Пр. Дѣви Марії

Назва „Акафтист“ походить вѣд грецького слова: „Акатгістос“ що по нашему значить несъдалный, то есть, що коли вѣдправляєся в церкви, то при тѣм не сидиться.

Церква св. на сходѣ славно почитала Матер Божу, великѣ поети письменики сходно-католицькоѣ церкви складали прекраснѣ пѣснѣ и молитвы в честь М. Божоѣ. Такою гарною молитвою є Акафтист Благовѣщеню М. Б. Се є найкрасша молитва в загалѣ до М. Божоѣ и є взором похвал. Складається из 12 икосов и 13 кондаков, которых окончення звучить „Радуйся Невѣсто неневѣстная“ и Алилуя.

Коли и проще повстала в нашей сходно-католицькїй церкви ся прекрасна молитва?

Історик пасхальної хроники Гасида описує, що було то за часів византійського царя Гераклія, котрый царював вѣд р. 610 до 640. За його панування вороги Византійцїв, Мѣрѧды, Авары, Перси напали на Царьгород и хотѣли його из жителями завоювати. Патріярх царгородський Сергій, коли увидѣв ту страшну небезпеку ворогов, розказав всѣм вѣрним молитися, а сам из процесію — котра несла образ Матери Божої — ходив улицями города и напоминав вѣрних, щобы не боялися, бо Мати Божа побѣдить ворогов. Дѣйсно потім прийшла велика буря, а зачим ворожий табор був на морю під Царьгородом, то знищено и затоплено бурею множество ворожих кораблїв из вѣйськом.

Весь народ в Царьгородѣ був певный, що то лиш Мати Божа побѣдila ворогов, зате зобралися до влахеринської церкви, котра була близь ворожої катастрофи, також у всѣх церквах тойночи молилися, а не сидѣли, лиш стояли цѣлу ноч в церквах при молитвѣ, и дяковали Пречист. Дѣвѣ Марії за помоч и побѣду над ворогами. Тогда то й повстав наш Акафтист Благовѣщеню М. Б., а на подобу сього повстало много інших акафтистов як на пр. Акафт. Ісусу Христу, св. О. Миколаю и іншѣ, которых в нашей церкви є около сорок.

Авторами акафтисту Благовѣщ. були по найбôльшой правдоподобности великѣ церкви поети й спѣваки Роман Сладкопѣвець або Ефрем Сирин.

Вже вѣд девятого столѣтя акафт. Благовѣщ. М. Божої був заведений до урядового церк. Богослуженя и то в рѣжных краинах

в рѣжных добах року. У нас — як здано — сей акафтист має відправлятися в суботу пять недель св. великого поста.

Предки наші хотій були і неграмотні, але сю акафтистову молитву дуже любили і молилися часто, многі знали цілій акафтист Благовѣщення на память і щодня молилися.

Наша східно-католицька церква предоргий скарб посідає в своїх молитвах і чарбних милозвучних пѣснях Богослужебних. Не диво, що давнійше, а головно тепер западні христіяне католики ученій богато пишуть о нашому обряді, а над красою наших церковних молитов і пѣсень не можуть надивуватися, богато наших молитов переведено на западні мови, німецьку, французьку; в тепер. часах одна редакція чеська дуже допоручовала, щоби був переведений на чеську мову акафтист Благовѣщеню и Ісусу Христу, щоби й чехи католики молилися акафтисти.

Мы, що одержали в сладчину від наших отців церкви та красні молитви акафтистов і інші, повинні ми їх любити, а не залишувати, бо подобно молитви до акафтиста нема в цілій церкви. Ми маємо нагоду до акафтистів, бо в молитвениках суть декотрі пом'щені, а акафтист Благовѣщенню М. Б. можна достати писаний, переведений на нашу народну мову.

о. Ю. Станинець :

Сплѣтайме корону Царици Мая!

Тут є опять найкрасший та найвеселійший місяць рока. Природа в повній красі розцвіту. Всюди пахне, всюди, краса, всюди житя, всюди настав „Май!“

Але радостнійше нам христіянам, як другим людям. — Для нас місяць май є красний не лише своєю природною красою, але є чимсь большим; Сей місяць є постійним святом Пресвятої Діви Марії, Цариці неба і землі.

Ми христ. католики кожного місяця мая збираємо цвіти мая і кладемо до нòг Цариці Мая. Наша радість є о много бóльша, бо можемо і душевні цвіти скласти на олтарь Пр. Д. Марії.

Як розумна зробила Церков, коли найкрасшу часть рока посвятила найкрасшому сотворенню землі, Діві Марії і найдостойнійшому сотворенню землі, Божої Матері.

Противники Церкви Католицької тим обвиняють нас, що мы заблудили, бо умоляємо Д. Марію і сяк уменшається слава Ісуса Христа. Помыляються дуже наші противники, бо мы Пр. Діву Ма-

рію не умоляємо, лише почитаємо як „чеснѣйшу Херув. и славнѣйшую без сравненія Серафим... Бога Слова рождшую... величаєм!“ Почитаемо Єъ и прибѣгаємо до Нє з нашими просьбами: Пресвятая Маріє, моли за нас грѣшных нынѣ и в часѣ смерти нашоѣ“ — до Свого Сына и Бога, щобы нас не опустив!

А що Ісус Христови мила є молитва и почитаня Єго Матери Пр. Д. Марії, то певное дѣло. Де є такий сын на свѣтѣ, щобы сердився за то, если мамку почитають? Сын, который бы уже правотив сусѣда свого за то, що вашу мамку хвалив, честовав, просив на помоч? — Ци так, що ще сякий случай не чули вы и напевно на цѣлом свѣтѣ ще не стався, щобы сын образився тым, що хтось честовав его мамку!

Так то є и из Ісусом Христом. Не гнѣвається Он за то, але любить то. Всѣ просьбы, котрѣ мы складаємо в руки Пр. Д. М., Она несе ид Сыну своему, а Он выслушает Єъ так, як выслушав Єъ в Канѣ Галилейськїй. Достойно и наибльшу правду каже св. Вернар, що ще не було случая, щобы хтось приходив до Пр. Д. М. з просьбою, а щобы не був выслушаний.

За то мы —! — почитатель Пр. Д. Марії особенно сего мѣсяця маємо тиснути св. рожанець в руках при горячих молитвах и окрем пахучих цвѣтів природных, сяк маємо сплести вѣнок з дорогоцѣнных цвѣток-наших молитов и зложити в ноги Царици Мая, Царици нашої небесної Пр. Д. Марії.

А Ты Царице наша выслушай нашъ просьбы и неси їх своему Сыну, та проси, проси помилованя для цѣлого свѣта так заблудшого и так страждущого!

ІЗ ЖИТИЯ СВЯТИХ

Святого апостола Симона Зилота.

Апостол св. Симон був сыном Марії Клеофы, а братом св. Якова молодшого. Говорять, що то на єго весілю в Канѣ Галилейськїй перемѣнив Ісус Христос воду в вино. Ог то є то поры, слухаючи часто науки Христовѣ и познавши, що то велика честнота, коли хто, хотя жонатый, обѣтує собѣ досмерскую чистоту, а що и єго жона того желала, прото св. Симон збстав учеником Христовим,

а вѣдтак був одним из 12-ти апостолів Спасителя. Св. євангелист Лука прозвав єго „зилотом,“ то значить: чоловѣком ревним про хвалу Божю. По Сошествію св. Духа, коли апостолы розойшлись проповѣдати св. євангеліє по свѣтѣ, св. Симон пішов до Єгипта. По яких двадцяти роках успѣшного и ревного труда в Єгиптѣ, встрѣтившиись із св. апостолом Юдом, братом своїм, вѣдправився з ним разом в Персію, и тут наукою и чудами навернули до вѣры Христової громадне число жителей. Однако найшлися и тут вороги. Були то імено два языческі жрецѣ: Зароес и Арфаксадес, котрѣ славились межи народом високим почитанем. Коли одного разу св. апостолы вѣдкрили перед народом их обманство, старались упомянуть жрецѣ найти лиш способную хвилю, щоби апостолів схватити. Хвиля тая случилась им в мѣсть Сунамур в 60-тому роцѣ по Рожд. Хр. Як оба апостолы прийшли тут научати, підмовили тѣ жрецѣ старшину, щоби их придержала и приневолила вѣддати честь ідолам. Старшина поступила так, як єї порадили Зароес и Арфаксадес. Придержавши обох апостолів, привели они их вѣдтак до своеї божницї. Тут св. Симеон и св. Юда, уклякнувши, стали молитись к Господу Богу о обявленїї своеї всемогущої силы. Господь выслушав їх молитву, и в одній хвилї ідолы подстадали из підставників и порозбивались. Народ настрашився, а жрецѣ, боячись волненій, виволокли обох апостолів за божницю, и св. Симона перерѣзали пилою, а св. Юда вѣдробали топором голову.

Не кленися на святый Крест!

Надйшла красна весна, травы зазеленѣлися, дерева листем покрылися, а в зеленых гаях, та в здоровом теплом воздухе спѣвають пташки всѣлякого рода. На поля зачали хлѣборобы всяку работу, особливо оране, щоби свої рѣднї нивы золотым засѧти зерном. Но у господаря Стефана власно в ту саму пору так спѣшної работы взяв хтось невѣдомо з порога ночию плуг. По кѣлькох днях зойшовся якось случайно на ярмарку з своим сусѣдом тай в розмовѣ про рѣжнѣ справы и потребы сказав на рештѣ Стефан сусѣдови, що вон купує плуг до ораня, бо у него перед кѣлькома днями з порога пропав плуг, отже нѣчим весну докончiti. Сусѣд Стефана почувши тѣ слова усмѣхнувшись тай каже: Так я перед пару днями видѣв що вашим плугом орав Гнат Задорожный, но я мислив, що то вы єму лише на час позичили. Но если так, то можете зараз єго запытати, вон єсть тут на ярмарку, а зрештою можемо до него завтра пойти, то наочно переконаєтесь.

Не много часу теряючи, знайшов Стефан Гната на ярмарку, поздоровкався з ним тай каже: Позычилисъте Гнате у мене инколи плуга та кобысьте подобру єго принесли, бо якось не файн буде, як люде єще о том будуть знати. Гнат учувши такъ несподѣванъ слова вѣд Стефана, зачав сейчас отговорюватися и клястися: „Що бы ия крест св. побив, як-бы вон ся знайшов у мене у моїм господарствѣ, зрештою, „я не злодѣй, у мене есть свой плуг“ — скажав дальше Гнат и поспѣшив здається просто скоро до дому, оставивши Стефана.

Повертаючи до дому, увидѣв вон пѣд старым деревяным, великим крестом, котрый звычайно стояв при дорозѣ, при заходѣ сонця щось дуже близкучого и погадав собѣ сейчас, ци не даяке золото, або що инише яке дороже, що так принадно блищить, и пѣшов в той хвили скоро пѣд крест. Приглядаєся Гнат якбись там дуже марнѣй рѣчи, а тым часом старе перекрестья якимсь чудом вѣдорвалося з хреста и злетѣло єму на голову з горы з такою силою, що Гната вже звѣдтам до дому привезли. Дома розповѣв вон єще що то єго постигла Божа кара за крадѣж, а особливо за то, що вон клявся св. крестом. Отже сказав сейчас Стефанови плуг вѣддати, а сам в невдовѣв вѣд тяжкоѣ раны помер.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ МАЙ

*Щоб усъ навчилисѧ прибѣгати до Матери Божої,
яко до Матери нашої.*

Бог вивысшив Пречисту Дѣву понад усъ своїх сотворенія. Вон вже вѣд вѣків призначив єї на Матер Свого Единородного Сына. Та Пречиста Дѣва не лише стала Матерю Божою, Вона є також и нашою Матерю.

Ісус Христос, коли конав на хрестѣ, дав нам Єї за матер. Як каже св. Євангеліє, звернувся Ісус до свого улюблена ученика св. Йоана и сказав йому: „Се Мати твоя.“ Опосля звернувся до Пречистої Дѣви и сказав: „Се Сын тв旣й.“ Од той хвилї Пречиста Дѣва стала нашою Матерю, а мы Єї синами.

Як Матер Ісуса Христа — Пречиста Дѣва є всемогуча, и чо об Вона Його и не попросила б, то Ісус Христос певно ъї зробить

Знаємо, що Ісус був і є найкрасшим і найвѣрнѣйшим сином. ВÔн любить свою Матер не лише любовю людською, але и божою. ВÔн дуже добре знає, як много Пречиста Дѣва старалася для Його добра. З той великої любови та вдячности для неї ВÔн завсѣгди готов выполнити кожде Єї бажаня.

Тому нема сумнїву, що все, чого Пречиста Дѣва Його просить, ВÔн се ъї зробить.

Мôг бы хтось сказати. Знаю, що Пречиста Дѣва, все може у Г. Бога, але чи Вона схоче за мене просити?

Без сумнїву, що схоче. Чи Мати для добра своєї дѣтини не зробить всего що, лише зможе?

Мы будьмо певнї, що Пречиста Дѣва бôльше нас любить, як наша власна мати. Вона дала за наше спасеня свого Єдинородного Сына на муки и на хрестну смерть.

Самъ знаємо, як то Пречиста Дѣва до нынѣшнього дня людям помагає. Доказ сего, се так много церков и одпустовых мѣсцъ посвяченых у Єї честь. Се ся всесвѣтна набожність до неї, то величезне число Єї образов по христіянських хижах.

Тому мы повиннї прибѣгати до Неї, як до нашої дѣйсної матери.

Їй мы маємо повѣряти, нашї радости, нашї смутки и журбы, нашї надїї и трѣвоги, словом цѣле наше серце.

У рôжных нещастях наших, родаков, нашого села, нашего народа, у бѣдах тѣлесных, нещастях матеріальних та душевных мы маємо прибѣгати до сеї нашої небесної мамки.

Найбôльше однак Єї помочи повиннї мы шукати на годину нашої смерти. Вона буде тогды нашою одинокою надїєю и нашим могучим прибѣжищем.

Не даром наша Св. Церква спѣває у Параклісѣ: „Не имам и иныя помощи развѣ Тебе Пречистая Дѣво.“

НОВОСТИ

Апостольство Молитвы — Малый Березный. В Благовѣстнику за априль згадано, що в М. Березном 15-ро дѣтей, членов Апос. Молитвы щодня ходить на Сл. Божу и причащаєся. Се було в першом тижнї вел. посту. Примѣр тягне. За першими пошли другї,

вкоротцѣ зобралася група зложена з 60 членовъ учениковъ, на чолвъ з 3. учителькими: М. Касардова, Ир. Янковичова, Ир. Станова (из Соли) Близькѣ ходять до монастырської церкви, іншѣ до сѣльської, де Впр. О. Шуба в доднѣм для дѣтей часъ править Сл. Божу. Мѣж собою подѣлилися на 9 кружкѣ вынагороджающего Св. Причастія. В часѣ Службы Божої спѣваютъ великопостнѣ пѣснѣ.

Так то Євхаристійний Ісус царює в малых серцах наших добрых дѣтей.

Дѣти Підкарпатя горнѣться до Євхаристійного Ісуса, до Його Пресвятого Серця!

Апостольство Молитвы в Соли. Серед Карпатських гір в ужанській долинѣ розляглося невеличке село Суль. Молода учителька Ирина Станова, доњка тогож села, бачучи зорганизоване Апостольство Молитвы в М. Березнѣ сама приступила до нього, а відтак далася на апостольську працу, щоб и в серцах других людей розпалити любов до Пресвятого Серця Христового. В короткому часѣ захотила коло 150 осб, щоб приступили до свѣтового товариства Апостольства Молитвы и в свѣтлому серцѣ піддержували любов до Пр. Серця Христового.

Таких ідейних учительок нам потрѣбно!

Василіянськѣ реколекції. В часѣ Вел. Посту ОО. Василіяне давали реколекції: Впр. о. Игумен М. Калинець, ЧСВВ для женської учител. семинарії, в Ужгородѣ, о. Й. Мартинець, ЧСВВ для муж. учитель. семинарії, (Уж.) и для торгов. академії и горожанки (Мукачево). о. Хр. Миськів ЧСВВ для горожанки дѣв. и для Семинарії духовної (Ужгород). о. Т. Скиба ЧСВВ для пань (в Ужгородѣ). О. Тиг Палінкаш для гімназії и для людій в Ужгородѣ.

В Большевії выданый новый ¹⁹³⁴, в яком до кождої букви будуть одповѣднѣ безбожнѣ заклики и безбожнѣ образки. Напр. при буквѣ „Б“ буде та-

кий заклик: „Бросьте, братци, богов боятися“ (Перестаньте, братчики, боятися богов).

— Образки будуть такї: Червонный трактор суне и валить по дорозѣ церкву, дзвонницю и т. д. Та прийде час, коли власне их безбожна пропаганда их повалить. Бог не дастъ з себе смѣятися.

На Українѣ „товариство безбожників“ їздить на особнѣм поїздѣ, що складається з 8 вагонов и ширить безбожництво. На поїздѣ є кино, бібліотека, читальня и т. д. Тым поїздом обїзджають цѣлу Україну и на кождой стації дають безбожнѣ представленія задармо и роздають злѣ книжки.

Поворот до Церкви предкѣв. Впр. о. каноник римо-кат. Крылоса в Перемышль и многолѣтний настоятель костела в Монастыри (Перевороськ-Динѣв) — о. Максим Журкевич — за дозволом Апостольскоѣ Столицѣ (Congregatio pro Ecclesia Orientali) з дня 21 лютня 1934, по 35-лѣтному душпаstryствѣ в латинському обрядѣ, повернув на лоно гр. кат. Церкви и вступив до Чина ОО. Василіян. З сим небуденім актом прибула до нашої Церкви вyzначна постать на нивѣ Христовѣй. Отець Журкевич ще майже в силѣ вѣку, черствого здоровля, погодно вдачѣ. Походить з Холмщины, звѣдки ще дѣтиною вынесли його родичѣ в часੰ жорстокого гоненя за вѣру. Вон отже сам у своїй особѣ памятка глубоко зворушливо подіѣ в исторії нашої Церкви и Холмщины, памятка мучеництва тої землї за нашу релігійну єдність из св. Римським Престолом. Середню школу скончив з вѣдзначенем в заведеню Єзуїтів в Хировѣ. Вѣдтодѣ датується його замилуваня до класичных наук, зокрема до геленистики... Дѣтиною вѣдбраный вѣд родного пия и выхованый мѣж чужими, про себе знал лиш тѣлько, що чув колись вѣд родичѣв своих. В познѣйшом житю натякала йому на те same дробничка залишена серед документів. Була се по-

вѣдка хресту св., якого удѣлив йому був перед выходом один з могіканов уніѣ, о. Порфирій Дияковський, останній гр. кат. парох Головна (п. Володава). Ось той психичный пôклад, який справив, що о. Журкевич зробився бѣльм круком серед т. зв. польского духовенства: вон читав українську литературу, интересовався житем України, знаяв його наскрѣзь и теперь вернув до обряду предкѣв. Як пробошь Монастыря з'єднав собѣ велику любов у своїй парохії, яку опустив из слезою в середу дня 21 березня с. р. Звѣдти через Ярослав и Радимно пôводами виїхав до Жовкви, забираючи з собою свою бібліодеку. Желаємо Впр. Отцю М. Журкеричеви из широго серця якнайбѣльших успѣхов в дальшої працї. (Н. З.)

Еспанський соціалист вернув до Церкви. Др. Канада, профессор медичного виїду университету в Севилії се вѣдомый еспанський соціалистичный дѣяч. В часੰ недавнього университетського торжества вон заявив прилюдно, що вертає до христіянства и Церкви. „В нынѣшній Еспанії — говорив — нема волѣ для добра, а зате зло може розвиватися цѣлком свободно. Вратувати Еспанію може тѣльки вѣра в Бога.“ В дальшої части своєї промовы проф. Канада розповѣв як посля док-

ладноѣ застановы прийшов до персвѣдченя, що найважнѣйшим обовязком всѣх родичов є тепер католицьке виховання дѣтей. Бо католицька вѣра се єдина дорога, котрою Еспанія може вийти з нынѣшнього хаосу.

Сегорбчный Великденъ у СССР. З Москви доносять, що першого дня сегорбчных Великодних Свят усѣ церкви в мѣстѣ були переповненї ночию з суботы на недѣлю не лише старшими, але и молодежею. Хоть совѣтськѣ власти выдали були найострѣйшѣ заборони ходити до церкви. У церквах Москви молилися не лише мешканцѣ мѣста, але и приходили люди з окolinaх сѣл. То само дѣялось и в провѣнціональных мѣстечках. Усе то свѣдчить про велику невдачу протирелигійної большевицької пропаганды. В недѣлю посля богослуженя товпа роботників пішла просто з церкви на фабрику до роботи.

Папа вперше иде „на вѣдпustку“

Папську вилю, що находиться у Кастель Гандольфо, тепер поспѣшно ремонтують, бо сего року Папа думає „взяти вѣдпustку“ и виїхати на лоно природы, вперше вѣд 1922 р., себѣ вѣд часу свого выбору. Ся вѣдпustка Папѣ справедливо належиться. Невважаючи на свѣт 78 лѣт, Папа се один из найпрацьовитших володаров в Евро-

пѣ. Колькость його праць дуже велика, а в останнѣм роцѣ ще и збѣльшилася. Папа сильно перетомленый торжествами, религійными церемоніями, вѣдвѣданнями його паломниками з приводу „Святого року.“ В останньому роцѣ Папа приняв пѣвтора миліона паломників, выслушав їх 620 промов, крѣм того особисто вѣдправив 14 торжественных Богослужень и выголосив 9 бѣльших промов. Крѣм звоеѣ звичайної роботи, вон з останнїм рѣк кожного дня приймав на авдіенцію до 10 нунціїв єпископів и дипломатів, акредитованих при Ватиканѣ. Кожночасно коли вѣдбувалася канонизація, Папа перебував у Соборѣ св. Петра по колька годин, не занедбуючи при тѣм своє щоденної працї. Томуї зовсѣм не дивно, що Папа по такої великїї своїї працї рѣшив трохи вѣдпочити в Кастель Гандольфо.

Колько вартѣ найбѣльшѣ столицѣ свѣта? Англійський вченый М. Форест обчислив, яку вартость у грошах мають приблизно деякѣ бѣльшѣ столицѣ свѣта. На основѣ довголѣтних обчислень прийшов до такого вислѣду: найдороэше мѣсто на свѣтѣ се Ньюорк. Усѣ його площа та будинки вартѣ 30 миллиардов долларов у золотѣ. З черги слѣдує Лондон, який Форест оцѣнює на 26 миллиардов долла-

рѣв. Зате Париж варта лише 11 миліярдѣв долларов. Не багато, бо заледвы на 10 миліярдѣв долларов оцѣнью англійський вченый Берлін, а Рим вартый за його оцѣнкою только 3 и пôв миліарда долларов.

Передвидѣв хвилину свѣт смерти. Про незвичайный выпадок повѣдомляють з Лефельбаху у Стирії. — Жив там 64-лѣтний зелѣзничный урядовець Алеш, що мав невеличке господарство. Одного дня Алеш прийшов до мѣстного нотаря та просив його, щоби вони списав з ним завѣщання. Алеш подѣлив дробничково цѣле своє майно, а коли скончив подѣл, пôдписав завѣщання і заявив: „Но — тепер уже можу спокойно вмерти.“ В той хвилинѣ съв отяжѣло на крѣсло і закончив житя; помер на удар серця. Цѣкаве теж, що на два днї перед смертю Алеш убив свого пса, бо не хотѣв залишити його на іншѣ руки. Алеш передбачив свою смерть майже на хвилину.

Промѣння сонця топить же лѣзо. Вже в старинѣ Архимед найшов був способ, як можна зобрati промѣння сонця в одно мѣсце і ними пôдпалив був римську фльоту на мори. Довгѣ столѣття працювало над сим питаням богато вченых. Недавно в нѣмецьких оптичных фабриках Цайса вдалося збудовати таку скляну сочку, яка збирає

у собѣ так багато тепла соняшних промінїв, що вytворює температуру 6.000 ступнїв. Така сама горяч має бути на самому сонці. В Посаденѣ збудували вже першу желѣзну гуту, де желѣзо будуть перетоплювати промѣнням сонця. Новому винаходови приписують велике значення, хочбы з уваги на те, що за тепло променїв сонця не треба платити і вони можуть заступити вуголь і нафту.

Св. Отець приняв на авдіенції 70 журналістов рѣжных напрямов. Перед принятям повѣдомлено ъх, що в Ватиканѣ посля старого звичаю цѣлюється в перстень Св. Отця, однаке Папа знаючи, що на авдіенцію прибудуть люди рѣжних переконань, наказав повѣдомити ъх, що не мусять придержуватися того звичаю. Мимо того нѣодин з журналістов не вйтягнувся вол цѣловання перстеня. Зробили се навѣть гітлеровцї. Багато з них на вид Св. Отця приклакло на колѣна. Св. Отець промовляв видимо зворушений.

В Київѣ розстрѣляли двох священиків за „передвеликодну релігійну праганду“ („Дейли Експрес“). Ось що виробляють товаришѣ, котрѣ свою карієру зачинали проповѣдуванням „свободы.“

В Чехословаччинѣ поліція викрила широко розгалужену шпіонську організацію. Досѣ

увязнен, 20 осôб. Преса пише, що розходиться тут про шпионажу в користь Нѣмечини й СССР.

Нѣмецький економист др. Цальман оповѣстив книжку п. з. „Свѣт без золота и без голоду.“ В нѣй предкладає державам всупереч т. зв. паритету золота, завести „паритет житя“ (Parität vitaе), щоб забезпечити кожному можнôсть пережити оден мѣсяць. В тѣй цѣли малаб бути створена одна мѣжнародна валюта. Одиниця тoї валюти забезпечувалаб 10 кг. хлѣба, 5 кг. муки, 7 кг. кромплѣ, 4 кг. мяса, 1 кг. рижу, 3 кг. товщу, 3. кг. цукру, 10 л. молока, 15 яєць, $\frac{1}{2}$ кг. соли, $\frac{1}{3}$ кг. сыра и на рôк оден повнý одяг з пальтом и пару обуви.

В Америдѣ є теперь 11 миліонôв безроботних.

Швецька влада та господарськѣ установы дають только неясnѣ вôдповѣди на питаня про проектирований договôр у справѣ товарowych кредитôв для СССР. Згôдно з сим договором Швеція мала б дати СССР кредит на квоту 100 миліонôв корон, який совѣти мали б обернути на замовленя у Швеції. Вигляды на затвердженя договору в парламентѣ є малѣ, бо самѣ соціалисты не зберуть потребної кôлькости голосôв и потребують голосôв мѣщанських партій. Соціалисты надѣялися, що агарники голосуватимуть за договором; однаке голова

агарникôв Персон теперъ заявив, що ризико, звязане з сим договором є далеко бôльше як можливѣ користи з нього.

Рекорд высоти лету. Вѣдомий італійський летун Донаті, один з найкрасших летунôв з часôв свѣтової вoйни, побив на двокрильнику „Капронѣ“ дотеперъшний свѣтовий рекорд и осягнув 14.500 метрôв высоти. Попередний рекорд высоты лету, який добув французький летун Лемуон мав 13.661 метрôв, панувала температура минус 56 ст. Лет тривав 1 год. й 15 хвилин и його контролювала окрема аeronавтична комисія.

Обокрали грôб Незнаного Вояка у Вашингтонѣ. Сими днями доконано у Вашингтонѣ дуже зухвалої крадежи и американська полiцiя не може впастi на слѣды злочинцїв. Отож у Мавзолею, що збудованый коло гробу „Незнаного Вояка,“ бсгато участников вoйни зложило на спомин свої золотї медаль та іншї дорогї вôдзначеня, якъ одержали пôдчас свѣтової вoйни вôд урядôв усїх союзных держав. Бoльшу частину тих вôдзначень забрав хтось из скляної шафы, де їх переховувано, хоч перед мавзолеем стоить у день и ночию по двох сторожей.

Населення Польщї по найновѣйшим данным Головного Статистичного Уряду виносило в днѣ 1-го сѣч. 1934 р. 33 мил. и 24 тис.

П. Т.

Од довшого вже часу даєся одчувати брак богослужебних книг **Миней**. Особливо на Подк. Руси брак Миней католицкого выданя, а через се уживаня выдань схизматицких не в одном случаю були причиною схизмы. Еще тяже одчувається брак сих книг в монастырях, де кожного дня кончиться цѣле правило церковне.

Всѣ иншѣ богослужебнѣ книги, хоть и за великѣ грошѣ можна однак єще купити. Минея католицка послѣдній раз була печатана в XVIII. столѣтю и тепер нигде є не можно купити.

Щобы зарадити сему, порѣшили ОО. Василіяне в Ужгородѣ выдати на ново Минею; выдати є в малом форматѣ, щобы та книга була выгодна а при том дешева.

Текст перепечатаний дословно из Минеи почавскаго выданя католицкого из року 1761.

Перший том сеї книги (цѣлый мѣсяць януар) за благословенем Его Ексцеленції Кир Александра Стойки еп. Мукачевскаго вже появився.

Цѣны сеї книги такѣ : 1) **Брошуро** (без ниякого переплета) Кч. 40, з почтою 45 ; 2) **оправлена в повкоожу** из черв. обрѣзом, золот. крестом и надписом, из красным футералом (шкатулою) стоит Кч. 60, з почтою 65 ; 3) **оправлена в кожу**, из черв. обрѣзом, золот. крестом и надписом, из красным футералом Кч. 75, з почтою 80.

Замовляти можно вже тепер. Высылається лиш за готовѣ гроши, або за послѣплатою (добріка).

При замовленю треба адресовати :

Выдавництво Чина св. Василія Великого

в Ужгородѣ, ул. Раковція ч. 54.

**Novinové známky povoleny
č. ř. p, 706—lvb—22**

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручаетъ слѣдующіи книжки:

ПОДНЫЙ ТРЕБНИКЪ (печатаный въ Жовквѣ). Обнимаетъ 899 ст.

Находится въ немъ въсѣ чотыри части: I. Таинства, II. Освященія III. Благословенія, IV. Моленія на всяку потребу. Двойный друкъ; чорный и зервенный. Фэр дуже догочный. Ясный переглядъ, буквы читкѣ, выразнѣ. Авленій въ полотно 130, въ кожу 150 Кч, почтове 5 Кч.

ЧИНЪ ТИЯНЫ КРЕЩЕНІЯ И МИРОНОМІЗАНІЯ. Цѣна 5 Кч.

5·60 Кч.

СУПРУЖЕСТВО. Стоить 5 Кч. зъ почтовою засылкою 6 Кч.

ЧИНЪ ТИЯНЫ ЕЛЕОНОМІЗАНІЯ. Стоить 5, зъ почт. 5·60 Кч.

ЧИНЪ ПАРАСТАСА И ПОГРЕБЕНІЯ МИРСКИХЪ ЧЕЛОВѢКЪ содержитъ въ себѣ и Евангеліе Лазаря. Цѣна 6 Кч. зъ почтовою засыл. 7 Кч.

СЛУЖБА ХРІСТА-ЦАРЯ стоитъ 2·50 Кч, съ почтою 3·10 Кч.

SLUŽBA CHRISTA-CARJA. Stoit 2·50 Kč. s počtoju 3·10 Kč.

СЛУЖБА НАЙСВ. СЕРДЦЯ ІИСУСА. малый форматъ 3 Кч, съ почтою 3·60 Кч.

SLUŽBA NAJSV. SERDCU ISUSA. malyj format 3 Kč, s počtoju 3·60 Kč.

ЯПОСТОЛЫ і ЕВАНГЕЛІА на недѣли и праздники святои гр. каѳолицкои Церкви. Малый форматъ; книжка переплетена въ полотно стоитъ 20 Кч, съ почтою 21·50 Кч.

ОУМОЛЕНІЕ КЪ ПРЕСВЯТОЙ ЕВХАРІСТІЇ (супликація) зъ нотами. Цѣна 50 гелл., съ почтовою засылкою 70 гелл.

ЯКЛЮЧНИКЪ Стоить 25 Кч, зъ почтою 26·30 Кч.

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ обоймаючий 4 Евангелія, дѣянія Апостолскѣ, посланія и откровеніе св. Іоанна, въ языцѣ церковнославянскомъ зъ переводомъ на народну мову о. Дра Александра Бачинскаго

Книга переплита въ повполотно стоитъ 60 Кч. зъ почт. 65 Кч.

ЧЕСТНЫЙ ПАРАКЛИСЪ КЪ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦѢ. Цѣна 1 Кч. зъ почтою 1·40 Кч.

Великопосні проповіди. Цїна 5 Кч зъ почт. засилкою 5·80 Кч.

Популярні катехитичні проповіди для католицького народу.

Часть I. Про віру Часть II. Про надію и любов.

Цїна 20 Кч. за один прим. зъ почтою 21·80 Кч.

Надгробні слова. Брошура 5 Кч, зъ почтов. засилкою 5·70 Кч.

Подружє право въ новім кодексі церковнім зладив Др. Г. Лакота епископ-помічник въ Перемишлі Цїна 22 Кч, зъ почт. 24 Кч.